

Službeni list

Europske unije

C 87

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.
16. ožujka 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 87/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 87/02 Predmet C-569/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. srpnja 2019. uputio Tribunale di Potenza (Italija) – OM protiv Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca i dr. 2

2020/C 87/03 Predmet C-829/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2019. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – XY protiv KLM Cityhopper BV 2

2020/C 87/04 Predmet C-836/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2019. uputio Verwaltungsgericht Gera (Njemačka) – Toropet Ltd. protiv Landkreis Greiz 3

2020/C 87/05 Predmet C-854/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. studenoga 2019. uputio Verwaltungsgericht Köln (Njemačka) – Vodafone GmbH protiv Savezne Republike Njemačke 3

2020/C 87/06 Predmet C-869/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2019. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – L protiv Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. 5

HR

2020/C 87/07	Predmet C-873/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2019. uputio Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Njemačka) – Deutsche Umwelthilfe eV protiv Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 87/08	Predmet C-880/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2019. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – VZ i dr. protiv Eurowings GmbH	6
2020/C 87/09	Predmet C-882/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2019. uputio Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – Sumal, S.L. protiv Mercedes Benz Trucks España, S.L.	7
2020/C 87/10	Predmet C-901/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2019. uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Njemačka) – CF, DN protiv Savezne Republike Njemačke	7
2020/C 87/11	Predmet C-907/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Q-GmbH protiv Finanzamt Z	8
2020/C 87/12	Predmet C-914/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. prosinca 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Ministero della Giustizia, zastupan po trenutnom ministru, protiv GN	9
2020/C 87/13	Predmet C-919/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. prosinca 2019. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovačka) – kazneni postupak protiv X.Y.	9
2020/C 87/14	Predmet C-931/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2019. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) – Titanium Ltd	10
2020/C 87/15	Predmet C-933/19 P: Žalba koju je 20. prosinca 2019. podnijela Autostrada Wielkopolska S.A. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 24. listopada 2019. u predmetu T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A. protiv Komisije	11
2020/C 87/16	Predmet C-934/19 P: Žalba koju su 20. prosinca 2019. uputili Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 10. listopada 2019. u predmetu T-2/19, Algebris (UK) i Anchorage Capital Group protiv SRB-a	12
2020/C 87/17	Predmet C-947/19 P: Žalba koju je 23. prosinca 2019. podnijela Carmen Liaño Reig protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. listopada 2019. u predmetu T-577/17, Liaño Reig protiv SRB-a . . .	13
2020/C 87/18	Predmet C-6/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2020. uputio Tallinna Ringkonnakohus (Estonija) – Sotsiaalministeerium protiv Innove SA	15
2020/C 87/19	Predmet C-8/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2020. uputio Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Njemačka) – L.R. protiv Savezne Republike Njemačke	15
2020/C 87/20	Predmet C-13/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2020. uputio cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – Top System SA protiv État belge	16
2020/C 87/21	Predmet C-22/20: Tužba podnesena 17. siječnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Švedske	16
2020/C 87/22	Predmet C-51/20: Tužba podnesena 29. siječnja 2020. – Europska komisija protiv Helenske Republike	18
2020/C 87/23	Predmet C-57/20: Tužba podnesena 4. veljače 2020. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke	18

Opći sud

2020/C 87/24	Predmet T-619/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. prosinca 2019. – KF protiv Satcen-a („Odluka o pokretanju upravnog ispitnog postupka – Zahtjev za suspenziju odluke – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nedopuštenost – Nepostojanje hitnosti”)	20
2020/C 87/25	Predmet T-873/19: Tužba podnesena 11. prosinca 2019. – Multi-Service protiv Komisije	20
2020/C 87/26	Predmet T-881/19: Tužba podnesena 31. prosinca 2019. – GABO:mi protiv Komisije	21
2020/C 87/27	Predmet T-4/20: Tužba podnesena 3. siječnja 2020. – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii protiv Komisije	22
2020/C 87/28	Predmet T-7/20: Tužba podnesena 7. siječnja 2020. – Global Translation Solutions protiv Parlamenta	23
2020/C 87/29	Predmet T-31/20: Tužba podnesena 20. siječnja 2020. – West End Drinks protiv EUIPO-a – Pernod Ricard (The King of SOHO)	24
2020/C 87/30	Predmet T-43/20: Tužba podnesena 27. siječnja 2020. – AV i AW protiv Parlamenta	25
2020/C 87/31	Predmet T-48/20: Tužba podnesena 28. siječnja 2020. – Sahaj Marg Spirituality Foundation protiv EUIPO-a (Heartfulness)	26
2020/C 87/32	Predmet T-49/20: Tužba podnesena 29. siječnja 2020. – Rothenberger protiv EUIPO-a – Paper Point (ROBOX)	26
2020/C 87/33	Predmet T-51/20: Tužba podnesena 31. siječnja 2020. – Mélin protiv Parlamenta	27
2020/C 87/34	Predmet T-56/20: Tužba podnesena 3. veljače 2020. – Bezos Family Foundation protiv EUIPO-a – SNCF Mobilités (VROOM)	28
2020/C 87/35	Predmet T-57/20: Tužba podnesena 3. veljače 2020. – Group protiv EUIPO-a – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	29
2020/C 87/36	Predmet T-61/20: Tužba podnesena 3. veljače 2020. – Sonova protiv EUIPO-a – Digitmarket (B-Direct)	30

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 87/01)***Posljednja objava**

SL C 77, 9.3.2020.

Prethodne objave

SL C 68, 2.3.2020.

SL C 61, 24.2.2020.

SL C 54, 17.2.2020.

SL C 45, 10.2.2020.

SL C 36, 3.2.2020.

SL C 27, 27.1.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. srpnja 2019. uputio Tribunale di Potenza (Italija) – OM protiv Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca i dr.

(Predmet C-569/19)

(2020/C 87/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Potenza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OM

Tuženici: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Rješenjem od 7. studenoga 2019. Sud (deveto vijeće) proglasio je zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Potenza očito nedopuštenim.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2019. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – XY protiv KLM Cityhopper BV

(Predmet C-829/19)

(2020/C 87/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XY

Tuženik: KLM Cityhopper BV

Predmet je rješenjem Suda od 17. siječnja 2020. brisan iz upisnika Suda.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2019. uputio Verwaltungsgericht Gera
(Njemačka) – Toropet Ltd. protiv Landkreis Greiz**

(Predmet C-836/19)

(2020/C 87/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Gera

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Toropet Ltd.

Tuženik: Landkreis Greiz

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 10. točka (a) Uredbe br. 1069/2009 ⁽¹⁾ tumačiti na način da otpada prvotna kategorizacija kao materijal kategorije 3., ako zbog razgradnje ili kvarenja prestane primjerenost za prehranu ljudi?
2. Treba li članak 10. točku (f) Uredbe br. 1069/2009 tumačiti na način da otpada prvotna kategorizacija kao materijal kategorije 3. za proizvode životinjskog podrijetla ili hranu koja sadrži proizvode životinjskog podrijetla ako zbog kasnijih procesa razgradnje, odnosno kvarenja taj materijal predstavlja rizik za javno zdravlje ili zdravlje životinja?
3. Treba li odredbu članka 9. točke (d) Uredbe br. 1069/2009 tumačiti restriktivno na način da se materijal pomiješan sa stranim tijelima poput piljevine treba kategorizirati kao materijal kategorije 2. samo ako je riječ o materijalu koji se mora preraditi i namijenjen je za prehranu životinja?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (SL 2009., L 300, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 425.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. studenoga 2019. uputio Verwaltungsgericht Köln
(Njemačka) – Vodafone GmbH protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-854/19)

(2020/C 87/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Prethodna pitanja

1. a) Treba li pojam regulirane podatkovne usluge u roamingu u smislu članka 6.a u vezi s člankom 2. stavkom 2. točkom (m) Uredbe br. 531/2012 ⁽¹⁾ u slučaju u kojem se tarifa mobilnih telekomunikacija koju mogu upotrebljavati korisnici u inozemstvu i u kojoj je za podatkovni promet u pokretnoj mreži predviđena mjesečna ukupna količina podataka nakon čije se potrošnje smanjuje brzina prijenosa podataka može proširiti na besplatnu tarifnu opciju na temelju koje se u tuzemstvu može koristiti određenim uslugama partnera telekomunikacijskih poduzeća, a da se količina podataka potrošena korištenjem tih usluga ne uračunava u mjesečnu ukupnu količinu podataka tarife mobilnih telekomunikacija, dok se u inozemstvu dotična količina podataka uračunava u mjesečnu ukupnu količinu podataka, tumačiti na način da tarifu mobilnih telekomunikacija i tarifnu opciju zajedno treba smatrati jedinstveno reguliranom podatkovnom uslugom, što dovodi do toga da je neuračunavanje količine podataka potrošene korištenjem usluga partnerskih poduzeća u mjesečnu ukupnu količinu podataka nedopušteno isključivo u tuzemstvu?
 - b) Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 1. a) treba biti potvrđan: Treba li u situaciji poput one u ovom predmetu članak 6.a Uredbe br. 531/2012 tumačiti na način da uračunavanje količine podataka potrošene korištenjem usluga partnerskih poduzeća u mjesečnu ukupnu količinu podataka u okviru tarife mobilnih telekomunikacija u inozemstvu treba smatrati obračunom dodatne naknade?
 - c) Ako odgovori na prethodna pitanja navedena pod točkama 1. a) i 1. b) trebaju biti potvrđni: Vrijedi li to i ako se u situaciji poput one u ovom predmetu zahtijeva plaćanje naknade za tarifnu opciju?
2. a) Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 1. a) treba biti potvrđan: Treba li u situaciji poput one u ovom predmetu članak 6.b stavak 1. podstavak 1. Uredbe br. 531/2012 tumačiti na način da se politika pravedne uporabe („Fair Use Policy“) u pogledu korištenja reguliranim maloprodajnim uslugama roaminga može predvidjeti i za tarifnu opciju kao takvu?
 - b) Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 1. a) treba biti potvrđan, a na prethodno pitanje navedeno pod točkom 2. a) niječan: Treba li u situaciji poput one u ovom predmetu članak 6.b stavak 1. podstavak 1. Uredbe br. 531/2012 tumačiti na način da se zajednička politika pravedne uporabe („Fair Use Policy“) u pogledu korištenja reguliranim maloprodajnim uslugama roaminga može predvidjeti i za tarifu mobilnih telekomunikacija i za tarifnu opciju, što dovodi do toga da se domaća ukupna maloprodajna cijena tarife mobilnih telekomunikacija odnosno zbroj domaće ukupne maloprodajne cijene tarife mobilnih telekomunikacija i tarifne opcije treba temeljiti na izračunu količine podataka koja je dostupna u okviru zajedničke „Fair Use Policy“?
 - c) Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 1. a) treba biti potvrđan, a odgovori na prethodna pitanja navedena pod točkama 2. a) i 2. b) niječni: Primjenjuje li se po analogiji u situaciji poput one u ovom predmetu članak 6.b stavak 1. podstavak 1. Uredbe br. 531/2012 u vezi s člankom 4. stavkom 2. podstavkom 1. Provedbene uredbe br. 2016/2286 ⁽²⁾ na način da se politika pravedne uporabe („Fair Use Policy“) može predvidjeti za tarifnu opciju kao takvu?
3. a) Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 2 a) ili c) treba biti potvrđan: Treba li pojam otvorenog paketa podataka u smislu članka 6.b stavka 1. podstavka 1. Uredbe br. 531/2012 u vezi s člankom 4. stavkom 2. podstavkom 1. i člankom 2. stavkom 2. točkom c) Provedbene uredbe br. 2016/2286 tumačiti na način da tarifnu opciju u pogledu koje se traži plaćanje naknade treba samu po sebi smatrati otvorenim paketom podataka?
 - b) Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 3. a) treba biti potvrđan: Vrijedi li to i ako se u situaciji poput one u ovom predmetu ne zahtijeva plaćanje naknade za tarifnu opciju?

4. Ako odgovor na prethodno pitanje navedeno pod točkom 2. a) ili c) treba biti potvrđan, a na prethodno pitanje navedeno pod točkom 3. a) ili b) niječan: Treba li u situaciji poput one u ovom predmetu članak 6.b stavak 1. podstavak 1. Uredbe br. 531/2012 u vezi s člankom 4. stavkom 2. podstavkom 1. Provedbene uredbe br. 2016/2286 tumačiti na način da se ukupna domaća maloprodajna cijena tarifa mobilnih telekomunikacija treba uzimati u obzir prilikom izračuna količine koja korisniku roaminga mora biti dostupna u okviru „Fair Use Policy” koja se odnosi isključivo na tarifnu opciju kao takvu?

- (¹) Uredba (EU) br. 531/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2012. o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (preinaka) (SL 2012., L 172, str. 10.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 249.)
- (²) Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/2286 od 15. prosinca 2016. o utvrđivanju detaljnih pravila o primjeni politike pravedne uporabe, o metodologiji procjene održivosti ukidanja maloprodajnih dodatnih naknada za roaming te o zahtjevu koji podnosi pružatelj usluga roaminga za potrebe te procjene (SL 2016., L 344, str. 46.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2019. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – L protiv Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Predmet C-869/19)

(2020/C 87/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: L

Druga stranka u postupku: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 6. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ (¹) primjena postupovnih načela dispozitivnosti, podudarnosti i zabrane *reformatio in peius* koja onemogućuju da sud koji odlučuje o žalbi banke protiv presude kojom je vremenski ograničen povrat iznosa što ih je potrošač neosnovano platio na temelju „klauzule o najnižoj kamatnoj stopi” koja je proglašena ništavom naloži potpuni povrat navedenih iznosa i time pogorša položaj žalitelja, i to zato što se potrošač nije žalio na to ograničenje?

- (¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2019. uputio Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Njemačka) – Deutsche Umwelthilfe eV protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-873/19)

(2020/C 87/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutsche Umwelthilfe eV

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Intervenijent: Volkswagen AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 3. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša koja je potpisana 25. lipnja 1998. u Århusu i u ime Zajednice odobrena Odlukom Vijeća 2005/370/EZ od 17. veljače 2005. ⁽¹⁾, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da udruge za zaštitu okoliša načelno moraju imati mogućnost pred sudom pobijati odluku kojom se dopušta proizvodnja dizelskih osobnih automobila s ugrađenim poremećajnim uređajima, što može biti protivno članku 5. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila ⁽²⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:
 - (a) Treba li članak 5. stavak 2. Uredbe br. 715/2007 tumačiti na način da je mjerilo koje se odnosi na pitanje nužnosti poremećajnog uređaja radi zaštite motora od oštećenja ili od prometne nezgode i radi sigurnog djelovanja vozila u načelu trenutačna razina tehničkog razvoja u smislu onoga što je tehnički izvedivo u trenutku dodjele EZ homologacije tipa?
 - (b) Treba li osim razine tehničkog razvoja uzeti u obzir druge okolnosti koje mogu dovesti do dopuštenosti poremećajnog uređaja, iako sam taj poremećajni uređaj s obzirom na trenutačnu razinu tehničkog razvoja o kojoj je riječ nije „opravdan” u smislu članka 5. stavka 2. druge rečenice točke (a) Uredbe br. 715/2007?

⁽¹⁾ Odluka Vijeća od 17. veljače 2005. o zaključivanju, u ime Europske zajednice, Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (SL 2005., L 124, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 3., str. 10.)

⁽²⁾ SL 2007., L 171, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2019. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – VZ i dr. protiv Eurowings GmbH

(Predmet C-880/19)

(2020/C 87/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VZ i dr.

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) podtočku (iii) Uredbe (EZ) 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se ondje navedeno preusmjeravanje koje putniku omogućava da otputuje ne više od sat vremena ranije od predviđenog vremena polaska mora izvršiti s istog mjesta polaska kao i rezervirani let ili je moguć polazak i iz druge zračne luke?

2. Ako je moguć polazak i iz druge zračne luke, je li tada relevantno samo to da polazak nije više od sat vremena ranije od predviđenog vremena polaska, neovisno o duljini putovanja putnika do zračne luke ili i vremensko odstupanje valja izračunati uzimajući u obzir putovanje putnika do zračne luke?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2019. uputio Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – Sumal, S.L. protiv Mercedes Benz Trucks España, S.L.

(Predmet C-882/19)

(2020/C 87/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sumal, S.L.

Tuženik: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Prethodna pitanja

1. Opravdava li doktrina gospodarske cjeline koja proizlazi iz doktrine samog Suda Europske unije proširenje odgovornosti matičnog društva na društvo kćer ili se takva doktrina primjenjuje samo radi proširenja odgovornosti društava kćeri na matično društvo?
2. Treba li se proširenje pojma gospodarska cjelina provesti u području odnosa unutar grupe vodeći računa jedino o čimbenicima kontrole ili se može utemeljiti i na drugim kriterijima, među ostalim na tome da je društvo kćer moglo ostvariti korist radnjama povrede?
3. Ako se prizna mogućnost proširenja odgovornosti matičnog društva na društvo kćer, koje su pretpostavke koje bi to omogućile?
4. Ako odgovor na prethodna pitanja ide u prilog prihvaćanja proširenja odgovornosti za radnje matičnog društva na društva kćeri, je li nacionalni propis kao što je to članak 71.2 Leya de Defensa de la Competencia (Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja), koji jedino razmatra mogućnost proširenja odgovornosti društva kćeri na matično društvo i to samo ako postoji situacije kontrole matičnog društva nad društvom kćeri?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2019. uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Njemačka) – CF, DN protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-901/19)

(2020/C 87/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: CF, DN

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 15. točki (c) i članku 2. točki (f) Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ tumačenje i primjena odredbe nacionalnog prava kojom se predviđa da ozbiljna i individualna prijetnja životu ili tjelesnoj cjelovitosti zbog općeg nasilja u situacijama oružanog sukoba (u smislu da postoji opasnost da civil zbog same svoje prisutnosti u zahvaćenom području doista bude izložen takvoj prijetnji) u onim slučajevima u kojima ta osoba nije konkretno pogođena zbog elemenata svojstvenih njezinoj osobnoj situaciji može postojati samo ako je već utvrđen minimalan broj civilnih žrtava (mrtvi i ozlijeđeni) koje se oplakuje?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: je li procjena hoće li se ostvariti prijetnja u tom smislu utemeljena na sveobuhvatnom razmatranju svih okolnosti pojedinačnog slučaja? Ako je odgovor na to pitanje niječan: koji još zahtjevi prava Unije postoje u pogledu te procjene?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Q-GmbH protiv Finanzamt Z**

(Predmet C-907/19)

(2020/C 87/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Q-GmbH

Tuženik: Finanzamt Z

Prethodno pitanje

Je li riječ o usluzi povezanoj s transakcijama osiguranja i reosiguranja koje provode posrednici i zastupnici u osiguranju u smislu članka 135. stavka 1. točke (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. 11. 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ izuzetoj od poreza ako porezni obveznik koji za društvo za osiguranje obavlja djelatnost posredovanja tom društvu za osiguranje dodatno na raspolaganje stavlja i posredovani proizvod osiguranja?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. prosinca 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Ministero della Giustizia, zastupan po trenutnom ministru, protiv GN

(Predmet C-914/19)

(2020/C 87/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministero della Giustizia, zastupan po trenutnom ministru

Tuženik: GN

Umješaci: HM, JL, JJ

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članku 10. UFEU-a i članku 6. Direktive Vijeća 2000/78/EZ ⁽¹⁾ od 27. studenoga 2000., u dijelu kojim se njima zabranjuje diskriminacija na temelju dobi prilikom zapošljavanja, mogućnost da država članica propiše dobnu granicu za pristup profesiji javnog bilježnika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. prosinca 2019. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovačka) – kazneni postupak protiv X.Y.

(Predmet C-919/19)

(2020/C 87/13)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, X.Y.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. točku (a) Okvirne odluke ⁽¹⁾ tumačiti na način da su u njemu predviđeni kriteriji ispunjeni samo u slučaju da osuđena osoba u državi članici čiji je državljanin ima obiteljske, društvene, profesionalne ili druge veze, s obzirom na koje se može osnovano pretpostaviti da se izvršenjem kazne u toj državi može olakšati njezina društvena reintegracija te da se toj odredbi stoga protivi odredba nacionalnog prava, poput članka 4. stavka 1. točke (a) Zakona br. 549/2011 (u verziji koja je na snazi do 31. prosinca 2019.), kojom se priznavanje i izvršenje presude dopušta na temelju samo formalno upisanog uobičajenog boravišta u državi izvršenja, ne uzimajući u obzir ima li osuđena osoba u toj državi konkretne veze koje mogu doprinijeti njezinoj društvenoj reintegraciji?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, treba li članak 4. stavak 2. Okvirne odluke tumačiti na način da je nadležno tijelo države izdavateljice naloga i u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke (a) Okvirne odluke dužno još prije prosljeđivanja presude i potvrde provjeriti da će izvršenje kazne u državi izvršenja udovoljavati cilju olakšavanja društvene reintegracije osuđene osobe i da je usto također dužno navesti podatke prikupljene u tu svrhu u dijelu (d) točke 4. potvrde, osobito ako osuđena osoba, u mišljenju izraženom na temelju članka 6. stavka 3. Okvirne odluke, tvrdi da ima konkretne obiteljske, društvene ili profesionalne veze s državom izdavanja?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 9. stavak 1. točku (b) Okvirne odluke tumačiti na način da postoji razlog za odbijanje priznavanja i izvršenja presude također ako, u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke (a) Okvirne odluke, unatoč savjetovanju iz stavka 3. te odredbe te eventualnim pružanjem ostalih potrebnih podataka, nije dokazano postojanje obiteljskih, društvenih, profesionalnih ili drugih veza s obzirom na koje se osnovano može pretpostaviti da bi se izvršenjem kazne u toj državi članici olakšala društvena reintegracija osuđene osobe?

(¹) Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL 2008., L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. [SL 2009., L 81, str. 24. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)]

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2019. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) –
Titanium Ltd**

(Predmet C-931/19)

(2020/C 87/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Titanium Ltd

Druga stranka u žalbenom postupku: Finanzamt Wien 1/23

Prethodno pitanje (¹)

Treba li pojam „stalnog poslovnog nastana” tumačiti na način da uvijek trebaju postojati osoblje i tehnička sredstva i da stoga u poslovnom nastanu nužno treba biti prisutno vlastito osoblje pružatelja usluga ili, u konkretnom slučaju koji se odnosi na oporezivo iznajmljivanje nekretnine koja se nalazi u tuzemstvu, a to je iznajmljivanje samo pasivna usluga trpljenja, može biti riječ o „stalnom poslovnom nastanu” i ako to osoblje nije prisutno?

(¹) O tumačenju Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), kako je izmijenjena Direktivom 2008/8/EZ (SL 2008., L 44, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 263.), kao i Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112 (SL 2011., L 77, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 375.)

Žalba koju je 20. prosinca 2019. podnijela Autostrada Wielkopolska S.A. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 24. listopada 2019. u predmetu T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A. protiv Komisije

(Predmet C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Autostrada Wielkopolska S.A. (zastupnici: O. Geiss, *Rechtsanwalt*, T. Siakka, *dikigoros*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Republika Poljska

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi Odluku Komisije (EU) 2018/556 od 25. kolovoza 2017. o državnoj potpori SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) koju je provela Poljska za društvo Autostrada Wielkopolska S.A. ili, podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i u svakom slučaju,
- naloži Komisiji snošenje žaliteljevih troškova ovog žalbenog postupka kao i postupka pred Općim sudom u predmetu T-778/17.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je očitu pogrešku koja se tiče prava kada je odbio prvi tužbeni razlog u žaliteljevoj tužbi zato što je, nakon što je pravilno utvrdio da je Komisija trebala omogućiti žalitelju da se ponovo očituje tijekom upravnog postupka (utvrđenje koje se ne pobija ovom žalbom), primijenio pogrešan pravni kriterij (zahtijevajući da se utvrdi mogući učinak na odluku) i iskrivio sadržaj pobijane odluke, te nije pružio odgovarajuće obrazloženje za utvrđenje da (pogrešan kriterij) nije ispunjen.

Drugi žalbeni razlog: očite pogreške koje se tiču prava Općeg suda uključuju neocjenjivanje Komisijine primjene kriterija privatnog ulagača u odnosu na relevantan pravni kriterij, čime je taj sud povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a i prekoračio svoje ovlasti nadzora nadomještajući svoje obrazloženje onim iz pobijane odluke, prebacivanje tereta dokazivanja, nedostatnost obrazloženja, iskrivljavanje dokaza, nepoštivanje pravila o dokazivanju (u odnosu na svoja utvrđenja i obvezu razmatranja Komisijine ocjene prema primjenjivim pravnim kriterijima) i povredu temeljnog načela nadređenosti prava Unije. Konkretnije, pogreške se odnose na utvrđenje da Komisija nije bila dužna uzeti u obzir i ocijeniti pomake u inflaciji i tečajni rizik, na oslanjanje Općeg suda na Zakon od 28. srpnja 2005. kao ograničenje kriterija privatnog ulagača, na utvrđenje da Komisija nije bila dužna uzeti u obzir i ocijeniti rizik raskida i sudskog spora, te pogreške koje se odnose ocjenu Općeg suda trećeg elementa u uvodnoj izjavi 152.

Treći žalbeni razlog: Opći sud počinio je očitu pogrešku koja se tiče prava time što je odbio drugi dio drugog tužbenog razloga pogrešno primjenjujući primjenjive kriterije, nedopušteno nadomještajući svoje obrazloženje onim Komisije, prebacujući teret dokazivanja, time što je pružio nedostatan obrazloženje i nije poštivao pravila o dokazivanju.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je odbio prvi dio petog tužbenog razloga iskrivljujući jasan smisao dokaza i što nije pružio odgovarajuće obrazloženje.

Žalba koju su 20. prosinca 2019. uputili Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 10. listopada 2019. u predmetu T-2/19, Algebris (UK) i Anchorage Capital Group protiv SRB-a

(Predmet C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (zastupnici: T. Soames, *avocat*, N. Chesaites, *advocaat*, R. East, *Solicitor*, D. Mackersie, *Barrister*)

Druga stranka u postupku: Jedinstveni odbor za sanaciju (SRB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine točku 1. izreke pobijanog rješenja;
- ukine točku 2. izreke pobijanog rješenja i naloži SRB-u snošenje vlastitih troškova i plaćanje troškova žalitelja vezanih i uz prvostupanjski postupak i uz ovu žalbu i,
- prizna žaliteljima aktivnu legitimaciju da traže poništenje odluke koja se pobijala pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom, žalitelji ističu da je Opći sud, presudivši da u odnosu na žalitelje ne postoji izravan utjecaj, počinio pogrešku koja se tiče prava pogrešno protumačivši članak 20. stavak 11. prvi podstavak Uredbe (EU) 806/2014⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: SRMR) te je povrijedio prava vlasništva žalitelja.

Tumačenje Općeg suda dovelo ga je do toga da pogrešno zaključi da u okolnostima poput onih u ovom slučaju: 1) izvlaštene stranke poput žalitelja imat će aktivnu legitimaciju za osporavanje propusta da se provede ex-post konačno vrednovanje samo kad mogu dobiti naknadu u skladu s člankom 20. stavkom 11. drugim podstavkom točkom (b) SRMR-a, 2) naknadu je u skladu s člankom 20. stavkom 11. drugim podstavkom točkom (b) SRMR-a potrebno platiti samo kad se u sanacijskom programu koji se primjenjuje upotrebljava bail-in instrument u skladu s člankom 27. SRMR-a, prijelazna institucija u skladu s člankom 27. SRMR-a ili odvajanje imovine u skladu s člankom 26. SRMR-a; (3) stoga, vjerovnici (i dioničari) neće imati aktivnu legitimaciju. Posljedično, u okolnostima poput onih u ovom slučaju, u kojima je teško zamisliti drugu stranku osim izvlaštenih dioničara i vjerovnika koja bi imala aktivnu legitimaciju da osporava to što SRB nije proveo ex-post konačno vrednovanje, SRB-u je dopušteno da mu temelj budu privremena vrednovanja koja imaju velike nedostatke i krajnje su nepouzdana. Na žalitelje izravno utječe odluka o neprovođenju konačnog vrednovanja jer je vrlo vjerojatno da bi konačno ex-post vrednovanje 1 i 2 potvrdilo da je banka pogrešno vrednovana, zbog čega bi SRB bio dužan razmotriti treba li žaliteljima naknaditi štetu otpisom potraživanja vjerovnika i/ili povećanjem naknade koju Santander plaća u skladu s člankom 20. stavkom 12. SRMR-a. Ako bi se SRB koristio diskrecijskom ovlašću da ne naknadi štetu, ta bi se odluka također mogla osporavati i mogla bi biti predmet tužbe za naknadu štete.

Opći sud svojim tumačenjem članka 20. stavka 11. također krši pravo vlasništva, zajamčeno člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravom, jer je ex-post konačno vrednovanje nužno kako bi se osiguralo da: 1) je izvlaštenje AT1 i AT2 obveznica žalitelja provedeno pod uvjetima koje propisuje zakon i 2) je isplaćena pravična naknada, to jest određivanjem vrijednosti banke na temelju konačnog ex-post vrednovanja.

2. Drugim žalbenim razlogom, žalitelji tvrde da je Opći sud u svakom slučaju počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da žalitelji nemaju pravo na naknadu u skladu s člankom 20. stavkom 12. točkom (a) SRMR-a, čime je tu odredbu pogrešno protumačio i povrijedio načelo nediskriminacije.

Žalitelji tvrde da u kontekstu sanacije banke članak 20. stavak 12. točka (a) treba uključivati okolnosti u kojima su relevantni instrumenti kapitala (to jest AT1 i T2 obveznice) otpisani za 100 % (kao u ovom slučaju), neovisno o tome jesu li otpisani u skladu s člankom 22. stavkom 1. SRMR-a ili u skladu s bail-in instrumentom, iz dva razloga. Kao prvo, taj je pristup usklađen s činjenicom da su 100 % bail-in i 100 % otpis/konverzija AT1 i T2 obveznica stvarno i u biti ista stvar (s istim ekonomskim učincima), s obzirom na to da na temelju oba dolazi do otpisa duga koji banka ima prema svojim vjerovnicima ili do njegove konverzije u vlasnički kapital. Kao drugo, bilo bi diskriminirajuće i pogrešno da vjerovnici/dioničari čiji su dužnički instrumenti otpisani i konvertirani u skladu s člankom 22. stavkom 1. SRMR-a ne mogu dobiti naknadu, dok bi oni na koje se u skladu s člankom 27. SRMR-a primjenjuje bail-in mogli dobiti naknadu, unatoč činjenici da: 1) je pravni mehanizam za otpis i konverziju u skladu s člankom 21. SRMR-a i za bail-in u skladu s člankom 27. SRMR-a isti, a isti su i njihovi stvarni učinci i 2) se obje mjere temelje na istom privremenom vrednovanju.

(¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.).

Žalba koju je 23. prosinca 2019. podnijela Carmen Liaño Reig protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 24. listopada 2019. u predmetu T-577/17, Liaño Reig protiv SRB-a

(Predmet C-947/19 P)

(2020/C 87/17)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žaliteljica: Carmen Liaño Reig (zastupnik: F. López Antón, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- (i) prihvati ovu žalbu i ukine rješenje Općeg suda (osmo vijeće) od 24. listopada 2019. doneseno u predmetu T-557/17 (Carmen Liaño Reig/Jedinstveni sanacijski odbor) kojim se žaliteljica tužba Općem sudu proglašava nedopuštenom i nalaže joj se snošenje troškova SRB-a u točkama 1. i 3. izreke rješenja.
- (ii) na temelju članka 61. prvog stavka Statuta Suda Europske unije konačno odluči o sporu koji je predmet žaliteljice tužbe Općem sudu u gore navedenom predmetu prihvaćajući sve zahtjeve koje je žaliteljica istaknula u tužbi podnesenoj Općem sudu ako stanje postupka to dopušta ili da vrati predmet na odlučivanje Općem sudu, a o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

(A) Razlog nedopuštenosti tužbe u pobijanom rješenju koji se temelji na tome da se žaliteljičin zahtjev za djelomično poništenje Odluke o sanaciji ne može odvojiti od drugih elemenata izreke te odluke, a da to ne utječe na njezinu bit.

1. Pravna osnova navedena u točki 40. pobijanog rješenja sadržava nedostatak u obrazloženju.
2. Tvrdnja iz točke 40. pobijanog rješenja pogrešna je i neosnovana jer ne uzima u obzir podatke koji se odnose na iznose instrumenata dopunskog kapitala na koje upućuje članak 6. stavak 1. točka (d) Odluke o sanaciji i konvertiranju u dionice društva Banco Popular.
3. Pobijano rješenje ne uzima u obzir sudsku praksu Suda prema kojoj se izmjena biti akta treba ocijeniti na temelju objektivnog kriterija.
4. Točke 30. i 35. pobijanog rješenja sadržavaju nedostatak u obrazloženju koji se odnosi na navodnu potrebu konverzije svih instrumenata dopunskog kapitala kao nužnog preduvjeta za izvršenje instrumenta sanacije koji se sastoji od prodaje poduzeća.
5. Pobijano rješenje sadržava pogrešku koja se tiče prava jer se temelji na ponudi za kupnju koju je podnijelo društvo Banco de Santander, a koja nije dio dokumentacije koja se nalazi u spisu.
6. Pobijano rješenje sadržava pogrešku koja se tiče prava jer u točkama 31. i 32. ne uzima u obzir tvrdnje žaliteljice u vezi učinkovitosti drugog vrednovanja i ne ocjenjuje dokumentaciju koja se nalazi u spisu i koja podupire njezine tvrdnje.
7. Točka 42. pobijanog rješenja sadržava pogrešku koja se tiče prava jer obrazloženje nema pravnu osnovu.
8. Pobijano rješenje zanemaruje žaliteljičinu tvrdnju koja se odnosi na primjenu članka 21. stavka 1. točke (c) Uredbe u vezi s ispunjenjem zahtjeva odvojivosti zbog čega je obrazloženje u točki 42. pobijanog rješenja pogrešno.

(B) Razlog nedopuštenosti tužbe u pobijanom rješenju koji se temelji na tome da je žaliteljičin zahtjev za djelomično poništenje Odluke o sanaciji protivan načelu jednakog postupanja prema vjerovnicima istog reda.

9. Točke 48. i 51. pobijanog rješenja sadržavaju pogrešku u ocjeni koja se odnosi na žaliteljičine tvrdnje.
10. Točke 45. i 46. pobijanog rješenja sadržavaju pogrešku koja se tiče prava jer neosnovano primjenjuju opće načelo sanacije utvrđeno u članku 15. stavku 1. točki (f) Uredbe na obveznice BPEF-a.
11. Točke 44. do 46. i točka 51. sadržavaju pogrešku koja se tiče prava jer pogrešno primjenjuju načelo jednakog postupanja na obveznice BPEFA-a, a osim toga sadržavaju pogrešku u obrazloženju.

(C) Nedopuštenost zahtjeva za poništenje prvog i drugog vrednovanja u pobijanom rješenju

12. U pobijanom rješenju (t. 55.) nedopuštenost zahtjeva za poništenje prvog i drugog vrednovanja obrazlaže se isključivo nedopuštenošću žaliteljičina zahtjeva za djelomično poništenje Odluke o sanaciji.

(D) Nedopuštenost zahtjeva za naknadu štete u pobijanom rješenju

13. U pobijanom rješenju (t. 66.) nedopuštenost žaliteljičina zahtjeva za naknadu štete obrazlaže se isključivo nedopuštenošću zahtjeva za poništenje koji se odnosi na konverziju obveznica BPEF-a u dionice društva Banco Popular.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2020. uputio Tallinna Ringkonnakohus (Estonija) –
Sotsiaalministeerium protiv Innove SA**

(Predmet C-6/20)

(2020/C 87/18)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Ringkonnakohus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Sotsiaalministeerium

Druga stranka u žalbenom postupku: Innove SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 2. i 46. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ ⁽¹⁾ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama tumačiti na način da im se protive nacionalne odredbe – poput članka 41. stavka 3. Riigihangete seadus (u daljnjem tekstu: RHS) (Zakon o javnoj nabavi) – prema kojima javni naručitelj, ako su zakonom utvrđeni specifični zahtjevi za djelatnosti koje se moraju izvršavati na osnovi ugovora o javnoj nabavi, u obavijesti o nadmetanju mora navesti koje su registracije ili odobrenja za obavljanje djelatnosti potrebne za kvalifikaciju ponuditelja, u svrhu provjere ispunjavanja posebnih zakonskih zahtjeva u obavijesti o nadmetanju mora zahtijevati dostavu dokaza o odobrenju za obavljanje djelatnosti ili registraciji te mora odbiti ponuditelja kao nekvalificiranog ako ponuditelj nema odgovarajuće odobrenje za obavljanje djelatnosti ili registraciju?
2. Treba li članke 2. i 46. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama zajedno tumačiti na način da im se protivi da javni naručitelj kod ugovora o nabavi pomoći u hrani kojim se prelazi međunarodni prag utvrdi kriterij za odabir ponuditelja prema kojem svi ponuditelji, bez obzira na svoje dotadašnje mjesto obavljanja djelatnosti, već pri podnošenju ponuda moraju imati odobrenje za obavljanje djelatnosti ili registraciju u zemlji u kojoj se odobrava pomoć u hrani, čak i ako ponuditelj u toj državi članici još nije obavljao djelatnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje:
 - a) Treba li članke 2. i 46. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama smatrati odredbama koje su tako precizne da se nije moguće pozivati na povredu načela zaštite legitimnih očekivanja?
 - b) Treba li članke 2. i 46. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama tumačiti na način da se situacija, u kojoj javni naručitelj u postupku javnog nadmetanja za pomoć u hrani od ponuditelja u skladu sa Zakonom o hrani zahtijeva da već u trenutku podnošenja ponude mora imati odobrenje za obavljanje djelatnosti, može smatrati očitom povredom važećih odredaba, nepažnjom ili nepravilnošću koja se protivi pozivanju na načelo zaštite legitimnih očekivanja?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2020. uputio Schleswig-Holsteinisches
Verwaltungsgericht (Njemačka) – L.R. protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-8/20)

(2020/C 87/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: L.R.

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodno pitanje

Je li nacionalno pravilo, prema kojem se zahtjev za međunarodnu zaštitu može odbiti kao nedopušteni naknadni zahtjev ako prvi postupak azila, koji nije bio uspješan, nije proveden u državi članici EU-a nego u Norveškoj, sukladno članku 33. stavku 2. točki (d) i članku 2. točki (q) Direktive 2013/32/ (1)?

(1) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013, L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2020. uputio cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – Top System SA protiv État belge

(Predmet C-13/20)

(2020/C 87/20)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Top System SA

Druga stranka u žalbenom postupku: État belge

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. Direktive Vijeća 91/250/EEZ od 14. svibnja 1991. o pravnoj zaštiti računalnih programa (1) tumačiti na način da se njime zakonitom stjecatelju računalnog programa omogućuje da ga djelomično ili u cijelosti dekompilira ako je ta dekompilacija potrebna kako bi mogao ispraviti pogreške koje utječu na rad navedenog programa, uključujući i kada se ispravljanje sastoji od isključivanja funkcije koja utječe na pravilan rad aplikacije koja je dio tog programa?
2. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, moraju li se usto ispuniti uvjeti iz članka 6. Direktive ili drugi uvjeti?

(1) SL 1991, L 122, str. 42.

Tužba podnesena 17. siječnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Švedske

(Predmet C-22/20)

(2020/C 87/21)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen i K. Simonsson)

Tuženik: Kraljevina Švedska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Švedska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji time što Komisiji nije dostavila potrebne podatke za ocjenu tvrdnji da aglomeracije Habo i Töreboda ispunjavaju zahtjeve Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda ⁽¹⁾,
- utvrdi da Kraljevina Švedska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4., u vezi s člancima 10. i 15. Direktive 91/271/EEZ time što nije osigurala da komunalne otpadne vode iz aglomeracija Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors i Tännaldalen prije nego što ih se ispusti budu podvrgnute sekundarnom pročišćavanju ili ekvivalentnom pročišćavanju u skladu sa zahtjevima iz Direktive;
- utvrdi da Kraljevina Švedska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 5., u vezi s člancima 10. i 15. Direktive 91/271/EEZ time što nije osigurala da komunalne otpadne vode iz aglomeracija Borås, Skoghall, Habo och i Töreboda prije nego što ih se ispusti budu podvrgnute strožem pročišćavanju od onog opisanog u članku 4. Direktive u skladu sa zahtjevima iz iste direktive, i
- naloži Kraljevini Švedskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

- prema članku 4. stavku 1. Direktive Vijeća 91/271/EEZ države članice će osigurati da se komunalne otpadne vode iz aglomeracija određene veličine prije ispuštanja podvrgnu sekundarnom pročišćavanju ili ekvivalentnom pročišćavanju.
- nadalje, u skladu s člankom 5. Direktive države članice će osigurati da se komunalne otpadne vode iz aglomeracija određene veličine prije ispuštanja u osjetljiva područja podvrgnu strožem pročišćavanju od onog opisanog u članku 4.
- članak 4. stavak 3., u vezi s dijelom B.2 i tablicom 1. Priloga I. Direktivi – kao i članak 5. stavak 3., u vezi s dijelom B.3 i tablicom 2. Priloga I. Direktivi za slučajeve ispuštanja iz aglomeracija s više od 10 000 populacijskog ekvivalenta – utvrđuje zahtjeve za ispuštanje pročišćenih otpadnih voda (u daljnjem tekstu: zahtjevi za ispuštanje). Ti zahtjevi utvrđuju, u dijelu u kojem je to relevantno za ovaj predmet, granične vrijednosti za biokemijsku potražnju kisika (BPK), kemijsku potražnju kisika (BPK) i dušika.
- članak 15. u vezi s dijelom D Priloga I. Direktivi utvrđuje zahtjeve koji se primjenjuju na praćenje i ocjenu pridržavanja zahtjeva za ispuštanje. Ti zahtjevi preciziraju broj godišnjih uzoraka i vrijeme između prikupljanja uzoraka (u daljnjem tekstu: zahtjevi praćenja).
- članak 10. Direktive utvrđuje zahtjeve koji se primjenjuju na konstrukciju, izgradnju, vođenje i održavanje stanica za pročišćavanje izgrađenih u skladu sa zahtjevima za ispuštanje.
- nakon što je ocijenila podatke koje je Švedska podnijela Komisija smatra da Švedska ne zadovoljava zahtjeve iz članka 4., u vezi s člancima 10. i 15. predmetne direktive u slučaju šest aglomeracija jer nije ispunila zahtjeve za ispuštanje i/ili zahtjeve za praćenje.
- nakon što je ocijenila podatke koje je Švedska podnijela Komisija također smatra da Švedska ne zadovoljava zahtjeve iz članka 5., u vezi s člancima 10. i 15. Direktive u slučaju četiri dodatne aglomeracije jer zahtjevi za ispuštanje nisu ispunjeni.
- Švedska tvrdi da su u pogledu dviju aglomeracija zahtjevi za ispuštanje dušika ispunjeni na temelju prirodnog zadržavanja. Međutim, Švedska Komisiji nije podnijela potrebne podatke za ocjenu točnosti njezinih tvrdnji o opsegu prirodnog zadržavanja i usklađenosti za zahtjevima Direktive za uklanjanje dušika na toj osnovi. Komisija smatra da je Švedska stoga povrijedila načelo lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a.

⁽¹⁾ SL 1991., L 135., str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

Tužba podnesena 29. siječnja 2020. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-51/20)**

(2020/C 87/22)

*Jezik postupka: grčki***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i B. Stromsky)*Tuženik:* Helenska Republika**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Suda zahtijeva da:*

- utvrdi da je, time što nije poduzela sve potrebne mjere za provedbu presude Suda od 9. studenoga 2017. u predmetu C-481/16, Komisija/Grčka, EU:C:2017:845, Helenska Republika povrijedila obveze koje je imala na temelju same presude i članka 260. stavka 1. UFEU-a,
- naloži Helenskoj Republici plaćanje kazne u iznosu od 26 697,89 eura Komisiji za svaki dan zakašnjenja provedbe presude Suda od 9. studenoga 2017. u predmetu C-481/16, od dana donošenja presude u tom predmetu do dana potpune provedbe presude od 9. studenoga 2017.,
- naloži Helenskoj Republici plaćanje jednokratnog iznosa Komisiji, čiji iznos proizlazi iz umnoška dnevnog iznosa od 3 709,23 eura i broja dana koji su protekli od donošenja presude od 9. studenoga 2017. do dana donošenja presude u ovom predmetu,
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s Odlukom Europske komisije od 27. ožujka 2014. u predmetu SA.34572, Helenska Republika trebala je u četiri mjeseca vratiti nespojive potpore dodijeljene društvu Larco te na adekvatan način obavijestiti Komisiju o provedbi mjera koje su nužne u tu svrhu. Predmetne potpore sastojale su se u državnim jamstvima za Larco za 2008., 2010. i 2011. i u sudjelovanju države u povećanju kapitala društva u 2009.

Komisija je 2. rujna 2016. podnijela tužbu pred Sudom zbog povrede članka 108. stavka 2. UFEU-a (predmet C-481/16). Sud je 9. studenoga 2017. presudio da je Helenska Republika, time što u određenim rokovima nije poduzela sve potrebne mjere za provedbu odluke Komisije i time što nije obavijestila Komisiju o mjerama poduzetim u skladu s tom odlukom, povrijedila obveze koje je imala na temelju članaka 3. do 5. odluke o kojoj je riječ, kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Time što nije poduzela mjere u svrhu provedbe presude Suda od 9. studenoga 2017., Helenska Republika povrijedila je obveze koje je imala na temelju same odluke i članka 260. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Tužba podnesena 4. veljače 2020. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke**(Predmet C-57/20)**

(2020/C 87/23)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: R. Pethke i J. Jokubauskaitė, odvjetnici)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da odluči:

- da je Savezna Republika Njemačka povrijedila svoje obveze iz članka 296. stavka 1. i članka 299. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ jer je paušalno uređenje u pravilu primijenila na sve poljoprivrednike neovisno o tome bi li im primjena uobičajenog uređenja poreza na promet ili posebnog uređenja na mala poduzeća stvorilo poteškoće, kao i, nadalje, jer je primijenila paušalnu poreznu stopu za poravnanje koja dovodi do strukturne prekomjerne kompenzacije isplaćenog pretporeza;
- naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi tužbeni razlog – povreda članka 296. stavka 1. Direktive 2006/112/EZ

Svojim prvim tužbenim razlogom Komisija ističe da je Savezna Republika Njemačka povrijedila članak 296. stavak 1. Direktive 2006/112 jer je na sve poljoprivrednike primijenila paušalno uređenje neovisno o eventualnim poteškoćama za poljoprivrednike prilikom primjene uobičajenog uređenja poreza na promet ili posebnog uređenja za mala poduzeća.

Tvrdi da članak 296. Direktive 2006/112 zahtijeva odgovarajuće razlikovanje poljoprivrednika koji će navodno profitirati od paušalnog uređenja. Tvrdi da će povlašteni poljoprivrednici zasigurno imati poteškoće prilikom primjene uobičajenog uređenja poreza na dodanu vrijednost ili posebnog uređenja prema poglavlju 1., što čini kvalificirajuću činjenicu. Savezna Republika Njemačka nije izvršila tako kvalificirani izbor povlaštenih poljoprivrednika.

Drugim tužbenim razlogom ističe se da je Savezna Republika Njemačka povrijedila članak 299. Direktive 2006/112 jer paušalna porezna stopa za poravnanje koju je utvrdila dovodi do strukturne prekomjerne kompenzacije isplaćenog pretporeza.

U obračunu se, s jedne strane, poljoprivredne usluge ugovornih poljoprivrednih izvođača odbijaju od prometa cijelog gospodarskog sektora poljoprivrede, dok se, s druge strane, porezno opterećenje cijelog gospodarskog sektora poljoprivrede smanjuje samo za porezno opterećenje redovno oporezivanih poljoprivrednika, a ne i za porezno opterećenje ugovornih poljoprivrednih izvođača. Iz toga proizlazi strukturna prekomjerna kompenzacija kroz paušalno naplaćeni pretporez paušalnog poljoprivrednika.

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

OPĆI SUD

Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. prosinca 2019. – KF protiv Satcen-a

(Predmet T-619/19 R)

(„Odluka o pokretanju upravnog ispitnog postupka – Zahtjev za suspenziju odluke – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nedopuštenost – Nepostojanje hitnosti”)

(2020/C 87/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: KF (zastupnici: A. Kunst, odvjetnik i N. Macaulay, barrister)

Tuženik: Satelitski centar Europske unije (zastupnik: A. Guillerme, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke direktora Satelitskog centra Europske Unije od 3. srpnja 2019. o ponovnom otvaranju upravnog ispitnog postupka protiv osobe KF.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za određivanje privremenih mjera.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 11. prosinca 2019. – Multi-Service protiv Komisije

(Predmet T-873/19)

(2020/C 87/25)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Poljska) (zastupnik: P. Jankowski, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi ništavost odluke Komisije ARES (2019) 6103796 od 3. listopada 2019. o stanju upisa u registar u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/661, Registry ID 9920, i ponovno uspostavi upis poduzeća u registar,
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka,
- prihvati kao dokaz dopis od 23. listopada 2019.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Tuženik ističe da je tuženik povrijedio članak 17. Uredbe br. 517/2014 u vezi s člankom 6. Provedbene uredbe 2019/661, neosnovanim poništavanjem upisa poduzeća tužitelja u registar fluorouglikovodika (HFC).

Tužba podnesena 31. prosinca 2019. – GABO:mi protiv Komisije**(Predmet T-881/19)**

(2020/C 87/26)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Njemačka) (zastupnik: C. Mayer, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tuženiku naloži da tužitelju plati 1 680 681,82 eura, uvećano za kamate u iznosu od 76 552,60 eura;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tuženik mora nadoknaditi prihvatljive troškove.

- Tužitelj je pružio svoje usluge u okviru FP6 i FP7 sporazuma za dodjelu bespovratnih sredstava. U razdoblju od 1. kolovoza 2015. do 30. travnja 2016. tužitelj je radio na ukupno 37 istraživačkih projekata. Od 1. svibnja 2016. do 30. lipnja 2016. tužitelj je pružio svoje usluge u okviru ukupno 38 istraživačkih projekata. Svi troškovi koji su nastali tijekom tih razdoblja ispunjavaju kriterij prihvatljivosti utvrđen u sporazumima o dodjeli bespovratnih sredstava koje su stranke sklopile (Članak II.14.1). Tuženik još nije nadoknadio te troškove. Tuženik je dužan nadoknaditi te troškove na temelju sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su kompenzacije za razdoblje od kolovoza 2015. do travnja 2016. isključene.

- Kompenzacije za razdoblje od kolovoza 2015. do travnja 2016. isključene su prema njemačkom stečajnom pravu. Kad je riječ o djelomičnom iznosu od 274 248,27 eura isključenost kompenzacija za tražbine tužitelja proizlazi iz članka 95. stavka 1. treće rečenice njemačkog Stečajnog zakonika (u daljnjem tekstu: InsO). Kad je riječ o preostalom iznosu od 1 144 394,33 eura u skladu s presudom od 25. rujna 2018. GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation: milliarium mbH & Co. KG v Commission (predmet T-10/16, EU:T:2018:600), kompenzacija je isključena u skladu s člankom 96. stavkom 1. podstavkom 3. InsO-a, u vezi s člankom 133. stavkom 1. InsO-a (u prijašnjoj verziji).

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su kompenzacije isključene tijekom prethodnog stečajnog postupka (svibanj do lipanj 2016.)
- Tuženikove kompenzacije za razdoblje od svibnja do lipnja 2016. isključene su na temelju članka 96. stavka 1. podstavka 3. InsO-a, u vezi s člankom 130. stavkom 1. podstavkom 2. InsO-a. Članak 96. stavak 1. podstavak 3. InsO-a propisuje isključenost takvih kompenzacija koje su povezane sa stečajem i zatražene prije otvaranja stečajnog postupka ili nakon njegova otvaranja ako je pravo na kompenzaciju stečeno na način koji se može proglasiti ništavim.

Tužba podnesena 3. siječnja 2020. – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii protiv Komisije

(Predmet T-4/20)

(2020/C 87/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Wrocław, Poljska) (zastupnik: Ł. Stępkowski, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženikovo ugovorno potraživanje izneseno u dopisu od 13. studenoga 2019. (br. Ares (2019)6993009), datiranom 12. studenoga 2019., i u šest obavijesti o terećenju koje je izdao tuženik uz popratni dopis za ukupan iznos od 180 893,90 EUR koji se sastoji od iznosa od 164 449 EUR na ime glavnice i iznosa od 16 444,90 EUR na ime ugovorne kazne, nepostojeće; i, posljedično:
- utvrdi da su troškovi osoblja koji su predmet postupka prihvatljivi troškovi koje plaća tuženik; i
- naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 180 893,90 EUR sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 8 % godišnje, u skladu s belgijskim pravom, od 24. prosinca 2019., uključivo, do isplate glavnice; i
- podredno, u mjeri u kojoj tuženikov dopis od 13. studenoga 2019. (br. Ares (2019)6993009) predstavlja akt koji se može pobijati, poništi Komisijinu odluku sadržanu u tom dopisu.
- u svakom slučaju, naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi glavni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ugovora: povredi članka II.14 stavka 1. točaka (a) i (b), u vezi s člankom II.6 stavkom 6., člankom II.22 stavkom 6. i člankom II.24 stavkom 1. Prilogâ II. Sporazumima o dodjeli bespovratnih sredstava br. 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS i 215669-EUWB.
2. Drugi glavni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi mjerodavnog prava, to jest belgijskog prava: povredi članaka 1134., 1135. i 1315. belgijskog Građanskog zakonika.
3. Treći glavni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi mjerodavnog prava, to jest poljskog prava: povredi članka 111.³, članka 18. stavka 2. i članka 140. poljskog Zakonika o radu.

4. Četvrti glavni tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik dužan platiti zakonsku kamatu na temelju općeg načela prava Unije o zateznim kamatama i u skladu s belgijskim pravom.
5. Peti glavni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja jer je tuženik dao precizna i bezuvjetna jamstva koja su povrijeđena.
6. Šestim glavnim tužbenim razlogom, koji se odnosi na troškove, tvrdi se da se tuženiku treba naložiti snošenje troškova kao stranci koja nije uspjela u postupku.
7. Prvi podredni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane jer tuženik nije dostavio dokaze i nije saslušao tužitelja.
8. Drugi podredni tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni jer je tuženik počinio pogreške koje se tiču činjenica i nije dostavio usuglašen skup dokaza.
9. Treći podredni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja jer tuženik nije dao obrazloženje i odbio je objasniti svoje stajalište.
10. Četvrti podredni tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja jer je tuženik dao precizna i bezuvjetna jamstva koja su povrijeđena.
11. Petim podrednim tužbenim razlogom, koji se odnosi na troškove, tvrdi se da se tuženiku treba naložiti snošenje troškova kao stranci koja nije uspjela u postupku.

Tužba podnesena 7. siječnja 2020. – Global Translation Solutions protiv Parlamenta

(Predmet T-7/20)

(2020/C 87/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Global Translation Solutions ltd. (Valletta, Malta) (zastupnik: C. Mifsud-Bonnici, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 28. listopada 2019. kojom je odbio tužiteljevu ponudu koju je podnio za grupu br. 15 u vezi s postupkom javne nabave TRA/EU19/2019 ⁽¹⁾;
- podredno, poništi tuženikovu odluku od 5. prosinca 2019. kojom je grupu br. 15 u vezi s postupkom javne nabave TRA/EU19/2019 dodijelio samo jednom jedinstvenom gospodarskom subjektu; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženikova odluka od 28. listopada 2019. kojom je odbio tužiteljevu ponudu koju je podnio za grupu br. 15 u vezi s postupkom javne nabave TRA/EU19/2019 nezakonita jer se temelji na pogrešnom utvrđenju činjenica, to jest na tome da format datoteke .doc ne zadovoljava uvjete dokumentacije za nadmetanje, na temelju toga što:
 - dokumentacija za nadmetanje nije sastavljena na način da sadržava dovoljno jasne, precizne i nedvosmislene uvjete; i/ili

- je format datoteke .doc funkcionalno istovjetan formatu datoteke .docx.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženikova odluka od 28. listopada 2019. kojom je odbio tužiteljevu ponudu koju je podnio za grupu br. 15 u vezi s postupkom javne nabave TRA/EU19/2019 nezakonita jer:
- tuženikovo postupanje nije bilo u skladu s člankom 106. stavkom 3. Delegirane uredbe Komisije ⁽²⁾ i bilo je protivno općim načelima prava Unije, uključujući načelo javne nabave, među ostalim načelu proporcionalnosti; i/ili
- tuženikovo postupanje nije bilo u skladu s člankom 96. stavkom 2. Financijske uredbe ⁽³⁾ i općim načelima prava Unije, uključujući s načelom dobrog upravljanja i obveze postupanja s dužnom pažnjom.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženikova odluka od 5. prosinca 2019. kojom je grupu br. 15 u vezi s postupkom javne nabave TRA/EU19/2019 dodijelio samo jednom jedinstvenom gospodarskom subjektu nezakonita u dijelu u kojem je protivna općim načelima prava Unije, uključujući javnu nabavu i protivna uvjetima postupka javne nabave.

⁽¹⁾ SL 2019/S 54-123613

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str.1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.)

Tužba podnesena 20. siječnja 2020. – West End Drinks protiv EUIPO-a – Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Predmet T-31/20)

(2020/C 87/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: West End Drinks Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: C. Hawkes, *Solicitor* i C. Hall, *Barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pernod Ricard SA (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije u zlatnoj, tamno žutoj, svjetlo žutoj i krem boji The King of SOHO – prijava za registraciju br. 11 539 103

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. listopada 2019. u predmetu R 1543/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

- poništi odluku Odjela za prigovore;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 42. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 27. siječnja 2020. – AV i AW protiv Parlamenta

(Predmet T-43/20)

(2020/C 87/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: AV i AW (zastupnici: L. Levi i S. Rodrigues, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;
- poništi pobijane odluke i tuženika podsjeti, ako je potrebno, na njegovu obvezu poduzimanja svih mjera u pogledu tužitelja u skladu s člankom 266. UFEU-a, posebno u odnosu na plaću i napredovanje;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi protiv odluka od 21. lipnja 2019. kojima im je Parlament izrekao stegovnu sankciju degradacije za četiri, tj. za dva razreda, tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje jer tužitelje nije saslušalo nadležno tijelo.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i načela dobre uprave.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepravilnostima u pripremnim aktima pobijanih odluka. Tužitelji u tom pogledu ističu nepravilnosti u izvješću o istrazi Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) i mišljenju stegovnog povjerenstva.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 4. i 16. Priloga IX. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik) i načela dodjeljivanja nadležnosti i postupovne autonomije državama članicama. Tužitelji tvrde da su stegovno povjerenstvo i tijelo za imenovanje (u daljnjem tekstu: TZI) bili dužni provjeriti valjanost, prema portugalskom pravu, punomoći odvjetnika na saslušanju 20. veljače 2018. Oni dodaju da su, u svakom slučaju, nakon što su bili obaviješteni o nevaljanosti punomoći, stegovno povjerenstvo i TZI trebali poduzeti mjere potrebne u stegovnom postupku, posebno u odnosu na to što tužitelji nisu priznali ponašanje koje im se stavlja na teret i u odnosu na zaključke OLAF-a i istražitelja.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 10. Priloga Pravilniku s obzirom na to da sankcije nisu proporcionalne ozbiljnosti počinjenih povreda.

Tužba podnesena 28. siječnja 2020. – Sahaj Marg Spirituality Foundation protiv EUIPO-a (Heartfulness)

(Predmet T-48/20)

(2020/C 87/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, Indija) (zastupnik: E. Manresa Medina, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija Heartfulness – prijava za registraciju br. 1 433 232

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2019. u predmetu R 1266/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 29. siječnja 2020. – Rothenberger protiv EUIPO-a – Paper Point (ROBOX)

(Predmet T-49/20)

(2020/C 87/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rothenberger AG (Kelkheim, Njemačka) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Paper Point Snc di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije ROBOX – prijava za registraciju br. 16 462 971

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. listopada 2019. u predmetu R 210/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova EUIPO-u i intervenijentu, u slučaju da se druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a uključi u postupak.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 31. siječnja 2020. – Mélin protiv Parlamenta

(Predmet T-51/20)

(2020/C 87/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Joëlle Mélin (Aubagne, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- prigovor nezakonitosti proglasi dopuštenim i nezakonitima proglasi članak 33. stavke 1. i 2. i članak 68. stavke 1. i 2. PMSZ-a [Provedbene mjere za Statut zastupnika Europskog parlamenta];
- stoga utvrdi nepostojanje pravne osnove odluke glavnog tajnika od 17. prosinca 2019. i poništi tu odluku;
- podredno, utvrdi da je glavni tajnik povrijedio članak 68. stavak 2. PMSZ-a i poništi odluku od 17. prosinca 2019.;
prvenstveno:
 - utvrdi da je Joëlle Mélin podnijela dokaze o radu svog pomoćnika u skladu s člankom 33. stavcima 1. i 2. PMSZ-a i sudskom praksom Suda Europske unije;
- prema tome,
 - poništi odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta od 17. prosinca 2019., dostavljenu dopisom br. D202484 od 18. prosinca 2019., donesenu na temelju članka 68. Odluke 2009/C 159/01 Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja 2008. i 9. srpnja 2008. o „Provedbenim mjerama za Statut zastupnika Europskog parlamenta”, kako je izmijenjena, kojom je utvrđen tužiteljin dug u iznosu od 130 339,35 eura na ime neosnovano isplaćenih iznosa u okviru parlamentarne pomoći i kojom je obrazložen zahtjev za njihov povrat;

- poništi obavijest o terećenju br. 2019-2081 kojom se tužiteljica obavještava da je prema njoj utvrđeno potraživanje slijedom odluke glavnog tajnika od 17. prosinca 2019. o *povratu neosnovano isplaćenih iznosa na ime parlamentarne pomoći u skladu s člankom 68. PMSZ-a i člancima 98. do 101. Financijske uredbe*;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti jer se člancima 33. i 68. Provedbenih mjera za Statut zastupnika Europskog parlamenta (u daljnjem tekstu: Provedbene mjere) koje su donesene Odlukom Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja 2008. i 9. srpnja 2008. povređuju načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja osobito zbog činjenice da im nedostaje jasnoće i preciznosti. Tužiteljica tvrdi da nedostatak jasnoće i preciznosti dovodi do toga da se pravna pravila provedbenih mjera moraju tumačiti kroz sudsku praksu. Međutim, detaljna pravila za dokaze o radu parlamentarnog pomoćnika nisu bila pojašnjena do 2017. i sudske prakse u predmetu Montel s obzirom na to da se sudska praksa iz 2005. i predmeta Gorostiaga odnosila samo na dokaz o isplaćivanju plaća od treće strane. Stoga, pobijane odredbe već od 2008. sadržavaju elemente nesigurnosti i nejasnoće. Tužiteljica dodaje da unatoč opasnosti od pravne nesigurnosti Europski parlament nije precizno i jasno utvrdio postupak nadzora parlamentarne pomoći, niti je formalno utvrdio obvezu zastupnika da imaju i vode zapisnik, a čak nije ni utvrdio sustav dopuštenih dokaza koje je moguće utvrditi i datirati.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka i povredi prava obrane. Tužiteljica tvrdi da je glavni tajnik odbio bilo kakva saslušanja i svaki postupak prije donošenja nove odluke, da ju nije zatražio nikakva objašnjenja i da spis koji je analizirao ne uzima u obzir dodatnu dokumentaciju koju je ona podnijela u potporu svojoj tužbi od 7. prosinca 2018. Usto, ona smatra da joj je glavni tajnik time što nije poštovao postupak predviđen u članku 68. stavku 2. provedbenih mjera oduzeo mogućnost da mu podnese dodatnu dokumentaciju te ju je tako izložio opasnosti od toga da Opći sud odbaci tu dokumentaciju s obzirom na to da nije bila podnesena na ocjenu glavnom tajniku na početku postupka povrata imovine.

Tužba podnesena 3. veljače 2020. – Bezos Family Foundation protiv EUIPO-a – SNCF Mobilités (VROOM)

(Predmet T-56/20)

(2020/C 87/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bezos Family Foundation (Seattle, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Klett i M. Schaffner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: SNCF Mobilités, javna ustanova industrijske i trgovačke prirode (Saint-Denis, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije VROOM – prijava za registraciju br. 17 569 997

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. studenoga 2019. u predmetu R 1288/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor br. B 3 051 050;
- odobri prijavu za registraciju žiga Europske unije „VROOM” br. 17 569 997;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupaka pred Općim sudom i pred EUIPO-om (žalbeno vijeće i Odjel za prigovore) uključujući sve tužiteljeve nužne troškove iz tih postupaka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 3. veljače 2020. – Group protiv EUIPO-a – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Predmet T-57/20)

(2020/C 87/35)

Jezik na kojem je tužba podnesena: bugarski

Stranke

Tužitelj: Group EOOD (Sofija, Bugarska) (zastupnici: D. Dragiev i A. Andreev, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Kosta Iliev (Sofija, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije „GROUP Company TOURISM & TRAVEL” u lila, sivoj, crnoj, ljubičastoj, narančastoj, crvenoj i žutoj boji – prijava za registraciju br. 10 640 449

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2019. u predmetu R 2059/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i eventualnim intervenijentima snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. veljače 2020. – Sonova protiv EUIPO-a – Digitmarket (B-Direct)**(Predmet T-61/20)**

(2020/C 87/36)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Sonova AG (Stäfa, Švicarska) (zastupnik: A. Sabellek, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Digitmarket – Sistemas de Informação SA (Maia, Portugal)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga B-Direct u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 342 390

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. studenoga 2019. u predmetu R 88/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR